

forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v.

og

forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om personlige tillæg til invalide- og folkepensionister m. v.).

Valgt blev: *Carl P. Jensen, Einer-Jensen, Holger Eriksen, Poul Hansen (Svendborg), Horn, Per Hækkerup, Mørk, Viola Nørlov, Axel Ivan Pedersen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Aage Fogh, Niels Andersen, Lorentzen, N. Chr. Christensen, Axel Kristensen, Thorkil Kristensen, Kryger, Paabøl, Thestrup, Adolph Sørensen og Erna Sørensen.*

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigå punkterne 2 og 3 på dagsordenen.

Man gik da til dagsordenens punkt 4, som var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i fondsbørsloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 107, fremsættelsen i tidenden sp. 38).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Holger Eriksen: Når man starter en bank, kræves det, at man skal have en garanti-kapital på mindst 500 000 kr. Vekselerere forvalter på samme måde som bankerne andre folks penge i form af deponerede beløb, og det må derfor siges, at en forhøjelse af den garanti, der skal stilles, fra 25 000 kr. til 75 000 kr., er yderst beskedent. Vi har jo haft vekselererkrak af et sådant omfang, at de har vist, at der egentlig var brug for et langt større garantibeløb. Nu er der imidlertid ikke foreslået mere end de 75 000 kr., og jeg skal derfor anbefale lovforslaget, som det foreligger.

Paabøl: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget, som jeg synes er meget velmotiveret.

Weikop: Dette lovforslag er, så vidt man kan se af bemærkningerne og fremsættelsen, fremkommet på foranledning af national-

banken, der altså har fundet det naturligt, at fondsbørsvekselerernes depoter forhøjes fra 25 000 kr. til 75 000 kr. Jeg kan udmærket godt forstå, at man på baggrund af den pengeforringelse, der har fundet sted, nu vil gennemføre en ajourføring af disse depoter.

Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, mente imidlertid, at det var rimeligt at forhøje beløbet til mere end 75 000 kr. under hensyn til de vekselererkrak, der havde fundet sted. På denne foranledning kunne jeg egentlig godt lide at få at vide, om man har nogen erfaring for, at de 25 000 kr. ikke har givet tilstrækkelig dækning for vekselerernes forpligtelser i henhold til fondsbørsloven. Med andre ord: i hvor mange tilfælde har der egentlig manglet dækning? Det er så let bare at sige, at man finder noget ønskeligt, uden egentlig at sige hvorfor, og jeg synes i hvert fald ikke, begrundelsen er udtømmende. Selvfølgelig er 75 000 kr. ikke noget urimeligt beløb set i forhold til, hvad 25 000 kr. var værd i 1919. Men jeg vil altså alligevel, nu da spørgsmålet er rejst af den ærede socialdemokratiske ordfører, bede den højtærede minister svare mig på, om han finder den forhøjede sikkerhedsstillelse rimelig under hensyn til den risiko, der er.

Ligesom de øvrige partier stiller vi os velvilligt over for lovforslaget, men det forekommer mig, at ministeren er sluppet lidt vel let over motiveringen. Man får nærmest det indtryk, at det er nationalbanken, der har trykket på knappen, og så er den højtærede minister løbet til folketinget med sagen. Nu ser jeg godt, at repræsentantskabet for fondsbørsens medlemmer har erklæret sig enigt i, at depotet forhøjes som foreslået. Det er selvfølgelig meget godt, meget tilfredsstillende og også meget beroligende, men det kan da en gang imellem hænde, at man ikke vil støde nationalbanken og den højtærede minister på mancherterne. Så meget om forhøjelsen af depotet.

Fordelingen af udgifterne ved børsens holdelse har jeg i realiteten ikke noget at indvende imod. I lovforslaget er der ikke tale om nogen forhøjelse, men kun om en anden fordeling. Den højtærede minister har ganske vist ikke oplyst noget som helst om størrelsen af noteringsafgifterne og af de afgifter, der pålignes medlemmerne af fondsbørsen. Jeg ved ikke, om det drejer sig om

[Weikop.]

store eller små beløb, men de må øjensynlig være så små, at handelsministeren ikke har fundet det værd at nævne dem, skønt det dog, synes jeg, til syvende og sidst er folketinget, der skal tage stilling til, om et lovforslag kan få en hurtig gang gennem tinget. Ministeren mener måske, at det er nok også her, at bestyrelsen for Københavns fondsbørs tiltræder afgifternes nye fordeling. For så vidt ministeren kan give os et tilfredsstillende svar, skal vi fra vor side imidlertid ikke have noget at indvende imod lovforslagets gennemførelse.

A. C. Normann: Heller ikke det radikale venstre har principielle betænkeligheder ved den her foreslåede ajourføring af de anerkendte fondsbørsvekselerers depoter; men ét er jo det principielle, noget andet er, at man kan tale om den konkrete størrelse af depoterne og selve forhøjelsens omfang, og jeg ville egentlig også med udgangspunkt i det ærede medlem hr Weikops udtalelser finde en kort udvalgsbehandling rimelig, for at forskellige oplysninger kan indhentes.

Som det er sagt her, må depoterne ganske vist være så høje, at de betyder en rimelig sikring for kreditorerne, men det vil også være interessant at høre, om der er kreditorer, der har lidt noget tab ved, at depoterne har været for lave — det er da meget muligt. Samtidig må de dog ikke være så høje, at de i praksis kommer til at betyde en beskyttelse for de nuværende vekselerere; der er jo en adgangsbegrænsning.

Jeg synes altså, at der under disse omstændigheder kan være grundlag for at indhente nærmere oplysninger, inden vi gør loven færdig.

J. M. Pedersen: På retsforbundets vegne vil også jeg give tilslutning til det foreliggende lovforslag. Jeg synes, at det er meget rimeligt under hensyn til udviklingen, at disse depoter forhøjes, og det er da også tiltrådt af fondsbørsvekselererne selv.

Handelsministeren (Philip): Jeg vil gerne til indledning takke for den gode modtagelse, lovforslaget har fået.

Det ærede medlem hr. Weikop var ligesom det ærede medlem hr. A. C. Normann

inde på spørgsmålet om, hvorvidt forhøjelsen er rimelig, om de 75 000 kr. kan anses for et rimeligt beløb. Jeg kan hertil oplyse, at man selvfølgelig er kommet frem til dette tal ved at gå ud fra, at det gamle tal var rimeligt, og derefter har foretaget en forhøjelse nogenlunde svarende til prisniveauforhøjelsen. Der har været enighed mellem nationalbanken og fondsbørsen om, at dette var et rimeligt beløb, men jeg er i høj grad villig til under en udvalgsbehandling at drøfte, om det gamle beløb, som man er gået ud fra, er rimeligt eller ikke. Det er klart, at sådan noget altid må bero på et vist skøn.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om forsikringsvirksomhed.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 33, fremsættelsen i tidenden sp. 38).

Lovforslaget sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Det foreliggende lovforslag svarer i det væsentlige til det i fjor fremsatte lovforslag om forsikringsvirksomhed, som vi ikke nåede at færdigbehandle. Vi nåede dog at få gennemført de nye regler om anbringelse af livsforsikringselskabernes midler, der blev fremsat som et selvstændigt lovforslag, da det stod klart, at lovforslaget om forsikringsvirksomhed ikke kunne færdigbehandles.

Der er i det foreliggende lovforslag enkelte ændringer i forhold til det forslag, der forelå i fjor, ændringer, som jeg synes er velbegrundede, men som jeg ikke finder anledning til i detaljer at komme ind på her.